

Sygn. akt VIII C 1446/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko B. T.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej B. T. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 824,39 zł (osiemset dwadzieścia cztery złote trzydzieści dziewięć groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego z tym zastrzeżeniem, że nie więcej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 31 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty licznymi od kwoty 822,82 zł (osiemset dwadzieścia dwa złote osiemdziesiąt dwa grosze);
2. umarza postępowanie w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanej B. T. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 50,69 zł (pięćdziesiąt złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 1446/17

UZASADNIENIE

W dniu 23 lutego 2017 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W., wytoczyła przeciwko B. T. powództwo o zapłatę kwoty 1.24,39 złotych wraz z umownymi odsetkami oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany nie wywiązał się z warunków zawartej z nim umowy kredytu nr (...), co skutkowało powstaniem wymagalnego zadłużenia wynoszącego łącznie kwotę dochodzoną pozewem. Pozew został złożony w elektronicznym postępowaniu upominawczym

(pозew k. 2-4)

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 9 marca 2017 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. (nakaz k. 5).

W dniu 31 marca 2017 roku pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa. (sprzeciw k. 6-8)

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi . (postanowienie k.14).

W dniu 7 sierpnia 2017 roku powód złożył pozew na urzędowym formularzu i poparł wytoczone powództwo. (19-20).

Pismem z dnia 7 sierpnia 2017 roku strona pozwana cofnęła pozew w zakresie kwoty 1.000 zł, wnosząc o umorzenie postępowania w tym zakresie. (pismo k. 17-18)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 listopada 2017 roku B. T. zawarła z (...) Agricole Bank (...) S.A we W. umowę o wydanie karty kredytowej o numerze (...), zgodnie z treścią której pozwany otrzymał prawo do zadłużania się na dowolny cel do kwoty 1.000,00 zł. Do obsługi niniejszej karty uruchomiono rachunek limitu kredytowego. Pozwany zobowiązany był do wpłacania na ten rachunek wymaganej spłaty minimalnej. (umowa k 26-29).

Pozwana korzystała z przyznanego limitu, w wyniku czego powstało zadłużenie, które na dzień 30 stycznia 2017 roku wynosiło 1.624,39 zł. i obejmowało ono:

- należność główną – 822.82 zł,
- odsetki – 111,87 zł,
- opłaty i prowizje 587 zł,
- opłata za prowadzenie rachunku – 102,70 zł.

(wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 25).

Do dnia dzisiejszego zaległość nie została spłacona. (okoliczność bezsporna).

Sąd zważył co następuje:

Na wstępie rozważań należy zaznaczyć, iż wobec cofnięcia pozwu w zakresie kwoty 1.000 zł. Postępowanie w tym zakresie podlegało umorzeniu na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 k.p.c. wydanie bowiem wyroku w tym zakresie stało się zbędne, zaś cofnięcie pozwu nie było sprzeczne z prawem, ani nie zmierzało do jego obejścia.

W pozostałej części powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie postanowienia zawartej przez strony umowy z dnia 15 listopada 2013 roku oraz przepisy Kodeksu cywilnego, w szczególności dotyczące umowy pożyczki (art. 720 – 724 k.c.).

Zgodnie z treścią przepisu art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W rozpoznawanej sprawie pozwany zawarł z poprzednikiem prawnym powoda umowę, na mocy której udzielono mu pożyczki w formie limitu zadłużenia, którą wraz z odsetkami miał zwrócić w miesięcznych rozliczeniach.

Pozwany w toku procesu nie kwestionował zawarcia ze stroną powodową umowy.

Wskazane powyżej argumenty przemawiają za tym, że powód ma prawo domagać się od pozwanej zapłaty kwoty 824,39 zł., która obejmuje również skapitalizowane odsetki umowne.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.. Sąd zasądził odsetki umowny w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP z zastrzeżeniem, iż nie więcej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty i od kwoty 822,82 zł (zgodnie z żądaniem).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., stosując zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwany przegrał proces w całości a zatem jest on zobowiązany zwrócić poniesione koszty procesu, które obejmują kwotę 50,69 zł, na którą składają się:

- opłata sądowa – 30,00 zł
- opłata od pełnomocnitwa – 17,00 zł
- opłata notarialna – 3,69 zł.